

DZIENNIK URZĘDOWY Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Nr 13.

WARSZAWA, DNIA 3 LIPCA 1920 r.

Rok II.

TREŚĆ: 142. Rozporządzenie Ministra P. i T. o podjęciu obrotu przekazowego przy pocztach polowych. 143. Ustawa o Pocztovej Kasie Oszczędności. 144. Postępowanie przed zwrotem przesyłek pocztowych i wysłaniem zawiadomienia o niedoręczalności telegramów. 145. Niedoręczalne paczki amerykańskie. 146. Zużytkowanie częściowo wyczerpanych ogniów telefonicznych w stacjach telegr. 147. Oznaczanie nazw miejscowości na terenach plebiscytowych. 148. Podniesienie stawki przekazów czekowych. Wykaz urzędów poczt ziem wschodnich, do których ruch przekazów pocztowych nie jest dopuszczalny. Wiadomości osobowe. Konkursy. Składki. Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Tel. we Lwowie.

ROZPORZĄDZENIE

142.

Ministra Poczt i Tel. z dn. 26 czerwca 1920 r. nr. 19731/938/III w sprawie podjęcia obrotu pieniężnego przekazami pocztowymi przy pocztach polowych.

W porozumieniu z Naczelnem Dowództwem W. P. (Centralnym Zarządem Poczt Polowych) wprowadzony zostanie z dniem 1-go lipca b. r. obrót pieniężny zapomocą przekazów pocztowych od armji w polu do kraju i z kraju do armji w polu na podstawie następujących zasad:

A. Postanowienia ogólne.

Służbę tę wykonywać będą:

1) poczty polowe według osobnej instrukcji Centralnego Zarządu poczt polowych a mianowicie „Przepisów służbowych o obrocie pieniężnym przekazami pocztowymi przy pocztach polowych”,

2) urzędy pocztowe cywilne według przepisów zawartych w „Tymczasowej instrukcji obrotu pieniężnego zapomocą przekazów pocztowych” (osobny załącznik do tut. Dz. U. nr. 4 z r. 1919),

3) obrót ten podejmą wszystkie urzędy pocztowe w całym Państwie z wyjątkiem urzędów pocztowych Ziemi wschodnich, w których dotychczas nie został zaprowadzony ruch przekazowy. Spis tych ostatnich urzędów dołącza się,

4) nie są dozwolone przekazy: telegraficzne, ekspresowe, poste restante, z adresem do rąk własnych i za potwierdzeniem odbioru.

B. Postanowienia szczególne.

1) Na jeden przekaz pocztowy może być wpłacona kwota najwyżej 2000 mk. przyczem przy przekazach prywatnych nadana kwota opiewać ma na okrągłą sumę w markach bez fenigów.

2) Do nadawania przekazów wolno używać tylko blankietów urzędowego nakładu cywilnego Zarządu pocztowego, przeznaczonych dla obrotu wewnętrznego.

3) Tak przekazy prywatne jak urzędowe do i od armji w polu muszą być opłacone przy nadaniu według każdorazowej obowiązującej taryfy pocztowej. Tylko służbowe przekazy między Urzędami pocztowymi tudzież przekazy zwrotne lub dosyłane za adresatem zwolnione są od opłaty.

4) W adresie przekazu do armji w polu, oprócz imienia i nazwiska adresata, musi być podany jego stopień wojskowy, przynależność do oddziału — tudzież numer poczty polowej.

5) Na lewym odcinku przekazu na przedniej stronie musi nadawca wpisać w przeznaczony na to rubryce kwotę przekazową i swój własny dokładny adres, na odwrotnej zaś stronie tego samego odcinka powtórnie pełny adres odbiorcy, niezależnie od napisania tego adresu na przedniej stronie przekazu. Jest to koniecznem dlatego, ponieważ wypłata przekazu następuje zasadniczo na podstawie lewego odcinka przekazu. Wszelkie inne adnotacje na tym odcinku są wzbronione. Jedynie przy przekazach urzędowych wolno na tym odcinku zamieścić numer ekshibitu (liczbę czynności urzędowej) którego przesyłka pieniężna dotyczy.

6) W dolnej części przekazu, w rubryce „nr. okręgu”, przeznaczony na wpisy urzędowe, umieszczony ma być na przekazach od armji w polu odcisk kontrolnej pieczęci przekazowej, zawierającej numer kontrolny nadawczej poczty polowej, z których każda otrzymała osobny numer, niezależnie od numeru każdej poczty polowej jako jej nazwy. Ten numer kontrolny ma to samo znaczenie, jak numer okręgowy cywilnych urzędów pocztowych.

7) Przekazy do armji w polu mają cywilne urzędy pocztowe tak stałe, jak ruchome skierowywać do przynależnych sortowni poczt polowych względnie do tej głównej poczty polowej, która dla danego obszaru spełnia czynności sortowni poczty polowej. Przy odsyłaniu należy przekazy włożyć do karty i razem przymocować do wiązanki listów poleconych lub wartościowych. Jeżeli niema przesyłek rejestrowanych, tworzy się w każdym razie z przekazów osobną wiązankę i dołącza do próżnej karty. Przekazy należy opakować starannie i unikać ich załamywania, a jeżeli to jest nieuniknione, należy je zginać pośrodku.

8) Kwoty przekazowe nadane w urzędach cywilnych niezrealizowane przez poczty polowe, te ostatnie zwracają pod adresami nadawców za pomocą nowych, zwyczajnych, wolnych od opłaty przekazów, do których przymocowują trwale lewy odcinek pierwotnych przekazów.

9) Z przekazami nadanymi w pocztach polowych niezrealizowanymi przez cywilne urzędy pocztowe postępuje się według § 16 „Tymczasowej instrukcji obrotu pieniężnego za pomocą przekazów pocztowych”, odsyłając je wprost do poczt polowych nadawczych. Jeżeli przekaz wydany zo-

stał adresatowi, który w przepisany terminie nie podjął przekazanej kwoty, wystawiają urzędy oddawcze „przekaz zwrotnej wypłaty” i odsyłają go w kopercie do Zawodowej Izby Obrachunkowej II w Warszawie. Na przekazie zwrotnej wypłaty mają być podane: powód niedoręczalności jako też daty nadawcze pierwotnego przekazu pocztowego.

10) W wypadkach zagubienia lub uszkodzenia przekazów, ich zagnięcia po wypłacie i innych nieprawidłowości obowiązują ściśle przepisy §§ 18, 19 i 20 przytoczonej Tymczasowej instrukcji przekazowej. Przekazów przyjętych na wyższą ponad dopuszczalną kwotę nie wolno wypłacać, lecz należy je przedłożyć przełożonej Okręgowej Dyrekcji P. i T. z odpowiednim sprawozdaniem dla przeprowadzenia dochodzeń.

11) Termin reklamacji z powodu wypłaty przekazu nieuprawnionemu odbiorcy wynosi jeden rok po dniu nadania. Po upływie terminu reklamacyjnego ustaje prawo do żądania odszkodowania za mylną wypłatę. Kwoty przekazowe nie wypłacone adresatom względnie nadawcom i nie reklamowane po upływie trzech lat od dnia następującego po dniu wypłaty, przepadają na rzecz nadawczego Zarządu pocztowego.

Minister Poczt i Telegrafów: *L. Tolłoczko.*

Ustawa

143.

z dnia 19 maja 1920 r. o Pocztovej Kasie Oszczędności *).

Art. 1. Celem ułatwienia obrotu pieniężnego na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej i dla roztoczenia opieki nad oszczędnościami najszerszych warstw ludowych tworzy się Pocztową Kasę Oszczędności (w skróceniu P. K. O.), jako Instytucję Państwową, z gwarancją i pod kontrolą Państwa.

P. K. O. ma siedzibę w Warszawie i jest uprawniona do otwierania w miarę potrzeby oddziałów także w innych miastach Rzeczypospolitej.

P. K. O. jest osobą prawną.

Art. 2. Działalność P. K. O. obejmuje:

1. Przyjmowanie i oprocentowanie oszczędności.
2. Obrót czekowy (przekazowy i przelewowy).
3. Umieszczanie kapitałów, w ust. 1 i 2 wymienionych na oprocentowanie.
4. Zakup i sprzedaż na rachunek własny papierów wartościowych państwowych, lub przez Państwo gwarantowanych, oraz papierów, którym ustawowo przyznano pupilarne bezpieczeństwo.
5. Wykonywanie zleceń swych uczestników w przedmiocie zakupu, sprzedaży i przechowywania papierów wartościowych państwowych, lub przez Państwo gwarantowanych, oraz papierów, którym ustawowo przyznano pupilarne bezpieczeństwo.
6. Współdziałanie przy emisji pożyczek państwowych i innych funduszów, pozostających pod opieką Państwa, pożyczek komunalnych, oraz pożyczek innych ciał samorządnych publicznych.

*) Ogłoszona w Dzienniku ustaw Nr. 48 z 17 czerwca 1920 r.

Art. 3. Zwierzchnią władzę nad P. K. O. sprawuje prezes P. K. O. wraz z Komitetem Dyrekcyjnym.

Prezesa P. K. O. mianuje Naczelnik Państwa na wniosek Rady Ministrów za inicjatywą Prezydenta Ministrów.

Komitet Dyrekcyjny składa się z 6 członków, z których dwóch wybiera Sejm, dwóch mianuje Minister Skarbu, a po jednym Minister Poczt i Telegrafów oraz Minister Przemysłu i Handlu.

Komitet Dyrekcyjny wykonywa kontrolę nad całą gospodarką P. K. O. rozstrzyga wraz z prezesem P. K. O. o ważniejszych sprawach, wyszczególnionych w statucie organizacyjnym i jest łącznie z nim współodpowiedzialny za te czynności.

Członkowie Komitetu Dyrekcyjnego pobierają za swe funkcje wynagrodzenie z funduszków P. K. O. w wysokości, oznaczonej przez Radę Ministrów na wniosek Prezesa P. K. O.

Art. 4. Prezes oraz cały personel P. K. O. tworzą odrębny etat urzędników państwowych, wynagradzanych z funduszków P. K. O.

Art. 5. Wszystkie urzędy pocztowe Rzeczypospolitej Polskiej są zbiornicami Pocztowej Kasy Oszczędności. Rozporządzenia i przepisy organizacyjne w przedmiocie czynności tych urzędów, jako zbiornic P. K. O., wydaje Minister Poczt i Telegrafów na wniosek Prezesa P. K. O. Sporne w tym zakresie kwestje między Ministrem Poczt i Telegrafów a Prezesem P. K. O. rozstrzyga Rada Ministrów.

W sprawach, dotyczących działalności urzędów pocztowych, jako zbiornic P. K. O., o ile nie chodzi o kwestje organizacyjne, P. K. O. koresponduje bezpośrednio z władzami i urzędami pocztowymi.

Art. 6. Wszystkie władze i instytucje państwowe i samorządowe stają się obowiązkowo uczestnikami obrotu czekowego P. K. O.

Art. 7. Pokwitowania P. K. O. z odbioru pieniędzy, wystawione przez nią bezpośrednio lub przez urzędy pocztowe z jej upoważnienia, jakoteż pokwitowania, dostarczone przez P. K. O. uczestnikom jej obrotu czekowego z wypłat, dokonanych na ich rachunek, mają moc bezspornego dokumentu prawnego.

Art. 8. W wypadkach, w których żądane jest złożenie kaucji, „Poświadczenia P. K. O.“, że kwota kaucyjna na cały czas kaucyjnego zobowiązania znajduje się u niej w nietykalnym depozycie, muszą być przyjmowane na równi z kaucją, złożoną w gotówce lub papierach.

Art. 9. Wkładki oszczędności, złożone w P. K. O. do wysokości 10.000 mk., są wolne od zajęcia (sekwestru).

Art. 10. Czeki i wszelkie dokumenty, wystawione przez uczestników P. K. O. w zakresie ich stosunku do niej, oraz wszelkie rachunki i wykazy, sporządzane przez P. K. O., są wolne od opłat stemplowych.

Art. 11. Korespondencja P. K. O., a także korespondencja jej uczestników z nią, wolna jest od opłaty pocztowej,

Art. 12. Podatek kapitałowy (rentowy) od wkładek oszczędności, złożonych w P. K. O., opłaca P. K. O. z własnych funduszków.

Art. 13. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą dekret z 7 lutego 1919 r. (Dz. Praw nr. 14 poz. 163) o utworzeniu Pocztovej Kasy Oszczędności.

Art. 14. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezydentowi Ministrów w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Poczt i Telegrafów oraz Przemysłu i Handlu.

Statut Organizacyjny Pocztovej Kasy Oszczędności.

ROZDZIAŁ I.

Prezes P. K. O.

Prezes P. K. O. zastępuje Pocztową Kasę Oszczędności na zewnątrz i jest odpowiedzialny za całą jej działalność wobec władz państwowych.

Do Prezesa P. K. O. należy:

- a) ogólne kierownictwo sprawami P. K. O.,
- b) wydatkowanie w ramach zatwierdzonego przez Komitet Dyrekcyjny budżetu,
- c) przedkładanie Komitetowi Dyrekcyjnemu wniosków w przedmiocie otwierania oddziałów P. K. O.
- d) przedstawianie Komitetowi Dyrekcyjnemu kandydatów na zastępcę Prezesa, dyrektorów technicznego i administracyjnego, generalnego sekretarza, naczelnika Izby Obrachunkowej oraz dyrektorów oddziałów,
- e) przyjmowanie personelu, rozmieszczanie go w poszczególnych wydziałach i oddziałach, posuwanie urzędników do wyższych płac, ustanawianie komisji dyscyplinarnych, wdrażanie dochodzeń dyscyplinarnych za wykroczenia służbowe analogicznie do przepisów obowiązujących dla urzędników państwowych,
- f) wykonywanie przy pomocy dyrektorów technicznego i administracyjnego generalnej inspekcji nad wszystkimi wydziałami i oddziałami P. K. O.,
- g) bezpośrednie znoszenie się z Ministrem Poczt i Telegrafów oraz z okręgowymi Dyrekcjami Poczt i Telegrafów w sprawach czynności urzędów pocztowych, jako zbiornic P. K. O.,
- h) przedkładanie Komitetowi Dyrekcyjnemu wniosków w przedmiocie wysokości wynagrodzenia dla urzędników pocztowych za czynności, wykonane przez nich dla P. K. O.,
- i) sporządzanie w porozumieniu z Komitetem Dyrekcyjnym rocznych sprawozdań z działalności P. K. O. i przedkładanie ich Prezydentowi Ministrów.

Prezes P. K. O. ma obowiązek mieszkać w gmachu, zajmowanym przez P. K. O. w Warszawie.

ROZDZIAŁ II.

Komitet Dyrekcyjny.

Do Komitetu Dyrekcyjnego należy:

- a) kontrola całej gospodarki P. K. O.,
- b) zatwierdzanie budżetu P. K. O., przedstawianego przez Prezesa P. K. O.,
- c) rozpatrywanie i zatwierdzanie, sporządzanych przez Prezesa, sprawozdań rocznych i bilansów P. K. O.,

- d) zatwierdzanie wniosków Prezesa w przedmiocie otwierania oddziałów P. K. O.,
- e) mianowanie na wniosek Prezesa zastępcy Prezesa, dyrektorów technicznego i administracyjnego, generalnego sekretarza i naczelnika Izby Obrachunkowej oraz Dyrektorów oddziałów,
- f) postanawianie o umieszczaniu kapitałów P. K. O., zgodnie z art. 2 ust. 3 — 4 ustawy o P. K. O., oraz o nabywaniu nieruchomości dla P. K. O.,
- g) oznaczanie wysokości wkładki uczestnictwa w obrocie czekowym,
- h) oznaczanie najniższej i najwyższej kwoty wkładkowej, dopuszczalnej w obrocie oszczędnościowym i oznaczanie wysokości doraźnych zwrotów, wypłacanych uczestnikom P. K. O. przez urzędy pocztowe,
- i) oznaczanie za zgodą Ministerstwa Skarbu stopy procentowej od kapitałów, lokowanych w P. K. O.,
- k) ustalanie wymiaru wszelkich opłat, pobieranych od uczestników P. K. O.,
- l) oznaczanie na wniosek Prezesa wysokości wynagrodzenia dla personelu pocztowego za czynności dla P. K. O. spełniane.

Komitet Dyrekcyjny odbywa posiedzenia w miarę potrzeby, co najmniej raz w miesiącu. Posiedzenia zwołuje i na nich przewodniczy Prezes. Na żądanie dwóch członków Komitetu Prezes obowiązany jest zwołać posiedzenie.

Do ważności uchwał Komitetu Dyrekcyjnego konieczna jest obecność przynajmniej 4 członków, w ich liczbie przewodniczącego lub jego zastępcy. Uchwały zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Treść i przebieg posiedzeń winny być wpisywane do księgi protokółów posiedzeń Komitetu Dyrekcyjnego.

ROZDZIAŁ III.

Zastępca Prezesa.

Zastępca Prezesa wchodzi w skład Komitetu Dyrekcyjnego z głosem doradczym, zaś w nieobecności Prezesa pełni wszystkie jego czynności i wchodzi we wszystkie jego prawa, zarówno w sprawach kierownictwa ogólnego P. K. O., jak i na posiedzeniach Komitetu Dyrekcyjnego.

ROZDZIAŁ IV.

Oddziały.

Dyrektor oddziału sprawuje nad całym jego personelem taką samą władzę, jaką ma Prezes nad personelem P. K. O. w Warszawie, i przedstawia Prezesowi wnioski w przedmiocie przyjmowania i awansowania urzędników oddziału. Wdrażanie dochodzeń dyscyplinarnych przeciwko urzędnikom oddziału wymaga zatwierdzenia Prezesa.

Oddziały prowadzą rachunkowość swoją samoistnie, lecz mają obowiązek regularnego przesyłania przed dniem 10-tym każdego miesiąca swych bilansów miesięcznych do centrali w Warszawie.

Oddziały wykonują polecenia Prezesa i nie mają prawa umieszczania kapitałów bez jego zgody.

zeczke wkładową P. K. O. Każdy zgłaszający się do obrotu oszczędnościowego winien podpisać oświadczenie, że książeczki wkładowej P. K. O. dotychczas nie posiada. Gdyby się okazało, że oświadczenie to nie zgadza się z prawdą, przywilej nietykalności, przewidziany w art. IX o P. K. O., nie będzie miał zastosowania do żadnej z książeczek wkładowych osoby, która to fałszywe oświadczenie złożyła. Nadto ma P. K. O. prawo niewypłacenia na takie książeczki przypadających procentów.

Na nazwiska zmyślone, przydomki, na nazwiska kilku osób łącznie książeczek wkładowych wystawiać nie wolno. Wpłacającemu wkładkę na nazwisko zmyślone, lub przydomek, grożą skutki, przewidziane w ustępie poprzednim. Oszczędności składać wolno w P. K. O. na swoje nazwisko lub na rzecz innej osoby.

Najniższą i najwyższą kwotę wkładową ustali Komitet Dyrekcyjny P. K. O.

Procentowanie wkładki rozpoczyna się dopiero z chwilą, gdy ona przewyższy dwukrotnie najniższą kwotę wkładową. Gdy suma wkładek danej książeczki wraz z dopisanymi procentami przekroczy cyfrę najwyższej kwoty wkładowej, oprocentowanie nadwyżki ustaje.

Wysokość stopy procentowej od wkładek, złożonych w P. K. O., również termin, od którego rozpoczyna się oprocentowanie, ustala Komitet Dyrekcyjny (rozdz. II ust. i), który może w każdym czasie tę stopę obniżyć lub podwyższyć, winien jednak o takim zarządzeniu uprzedzić interesowanych na miesiąc z góry ogłoszeniem w Gazecie Rządowej i w siedzibach oddziałów P. K. O.

Właściciel książeczki wkładowej P. K. O. może każdej chwili osobiście lub przez osobę upoważnioną wkładkę swoją podjąć w części lub w całości. Odsetki nie podjęte, a dopisywane do wkładek P. K. O., nie podlegają ogólnemu przepisowi prawa o przedawnieniu procentów.

W razie zaginięcia książeczki wkładowej, P. K. O., otrzymawszy o tem zawiadomienie, umarza ją przez specjalne obwieszczenie w Gazecie Rządowej, oraz w jednym z pism codziennych, najbliższych miejsca zamieszkania właściciela zaginionej książeczki. Obwieszczenie to winno być nadto wywieszone w centrali P. K. O. w Warszawie, w urzędzie pocztowym, który tę książeczkę wydał, oraz w oddziale P. K. O., do którego ten urząd należy. Dopiero po upływie trzech miesięcy od dnia wydania powyższego obwieszczenia, gdyby książeczka się nie odnalazła, właściciel może dowolnie rozporządzać stanem oszczędności zaginionej książeczki i żądać wydania jej duplikatu.

B) Obrót Czekowy.

Uczestnikiem obrotu czekowego staje się każda osoba (fizyczna lub prawna), której P. K. O. na jej żądanie, po uiszczeniu wkładki uczestnictwa, otworzyła konto czekowe.

Jedna osoba może posiadać oprócz konta zwyczajnego kilka lub więcej kont specjalnych.

P. K. O. ma prawo nie przyjąć zgłoszenia do obrotu czekowego lub skasować konto już istniejące, bez podania motywów.

Wpłacać pieniądze na dane konto czekowe może nie tylko właściciel tegoż konta, ale każda dowolna osoba.

Fundusze, złożone na poszczególnych kontach, nie podlegają co do wysokości żadnemu ograniczeniu i są oprocentowywane (rozdz. II ust. i), Komitet Dyrekcyjny P. K. O. ma jednak prawo zmienić stopę procentową

lub nawet wstrzymać oprocentowanie po poprzednim ogłoszeniu tego zarządzenia na miesiąc z góry w Gazecie Rządowej i w siedzibach oddziałów P. K. O.

Właściciel konta czekowego może każdej chwili za pomocą dowolnej liczby czeków podjąć, przekazać lub przelać na inne konto P. K. O. całą gotówkę, jaką posiada w obrocie czekowym P. K. O. z wyjątkiem wkładki uczestnictwa, którą można rozporządzić dopiero po wystąpieniu z obrotu czekowego.

Za załatwianie interesów z obrotu czekowego P. K. O. pobiera od uczestników opłatę manipulacyjną i prowizję obrotową, których wysokość ustali Komitet Dyrekcyjny P. K. O.

Przepisy wspólne dla obrotu oszczędnościowego i czekowego.

Odsetki, narosłe od kapitałów, złożonych w P. K. O., dopisywane będą do nich z końcem każdego roku i od tej chwili oprocentowywane będą łącznie z kapitałem.

Jeżeli przez lat trzydzieści nie dokonano na koncie czekowym lub oszczędnościowym ani jednego dopisu lub odpisu, oprócz corocznego dopisywania procentów, P. K. O. obwieszczeniem w Gazecie Rządowej na rok przed upływem trzydziestolecia wezwie właściciela konta, by niem rozporządził. Jeżeli wezwanie to nie odniesie skutku, wkładka jako przepawniona, wraz z narosłymi procentami przypadnie na rzecz Skarbu Państwa.

C) Obrót papierami wartościowymi.

Uczestnikami tego obrotu mogą być tylko właściciele kont czekowych albo posiadacze książeczek wkładowych P. K. O.

Każda z wymienionych osób może żądać od P. K. O., aby zakupiła lub przechowywała dla niej albo też sprzedawała na jej rachunek papiery wartościowe, wskazane w art. II ust. 5 ustawy o P. K. O.

Za wykonanie tego rodzaju zleceń P. K. O. pobierać będzie od uczestników swoich prowizję, której wysokość na każdy rok z góry ustali Komitet Dyrekcyjny.

Depozyt, po którego odbiór właściciel nie zgłaszał się w ciągu lat 30, ani też nie podejmował przez cały ten okres czasu równowartości za zapadłe kupony, uważa się za przedawniony i przepada na rzecz Skarbu Państwa, jeżeli obwieszczenie P. K. O., wystosowane w tym przedmiocie do właściciela depozytu na rok przed upływem 30-lecia, pozostanie bezskuteczne.

Przepisy wspólne dla wszystkich trzech obrotów.

P. K. O. zapewnia swoim uczestnikom bezwzględną tajemnicę co do posiadanych kont i depozytów, oraz ich wysokości.

W razie śmierci lub upadłości właściciela konta czekowego, książeczki oszczędności lub depozytu, P. K. O. postąpi zgodnie z przepisami obowiązującego prawa spadkowego, względnie upadłościowego, z uwzględnieniem postanowienia art. 9 ustawy o P. K. O.

ROZDZIAŁ VIII.

Fundusz zapasowy. Przeznaczenie czystego zysku.

Z corocznie wykazanego czystego zysku P. K. O. tworzy się fundusz zapasowy tak długo, dopóki tenże nie osiągnie 10% ogólnej sumy wszystkich kont czekowych i oszczędnościowych.

Fundusz ten służy wyłącznie na pokrywanie ewentualnych strat P.K.O., i winien być lokowany w papierach państwowych, a odsetki stąd powstałe będą do funduszu dopisywane tak długo, dopóki tenże nie osiągnie wyznaczonej wysokości. Z tą chwilą cały czysty zysk P. K. O. wraz z odsetkami funduszu zapasowego przelewany będzie corocznie do Skarbu Państwa.

Marszałek: *Trąpczyński.*

Prezydent Ministrów: *L. Skulski.*

Minister Poczt i Telegrafów: *L. Tołłoczko.*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Olszewski.*

Minister Skarbu: *W. Grabski.*

144.

Postępowanie przed zwrotem przesyłek pocztowych i przed wysłaniem zawiadomienia o niedoręczalności nadeszłego telegramu z powodu niedokładnego adresu.

Z powodu nieuzasadnionego częstokroć zwracania przesyłek pocztowych na miejsce nadania, względnie zawiadomienia telegraficznego o niedoręczalności telegramu, ponieważ adres nie jest dokładny (brak ulicy, numeru domu i t. p.), wydaje się następujące zarządzenie:

Urzędy oddawcze są obowiązane przed zwrotem przesyłek o niedokładnym adresie, względnie przed wysłaniem zawiadomienia o niedoręczalności telegramu wyczerpać wszelkie możliwe sposoby celem uzyskania bliższych wskazówek o mieszkaniu adresata (wywoływanie w sali listonoszów, zwracanie się do biura adresowego ewentualnie meldunkowego; do instytucji, w której adresat pracuje — w danym razie nawet telefonicznie i t. p.) i dopiero wówczas, gdy takie usiłowania pozostaną bez skutku, wolno przesyłkę pocztową wzgl. telegram uważać za niedoręczalną.

Na przesyłce należy umieścić stosowny dopisek np. „policyjnie niemeldowany, biuro adresowe (meldunkowe) nie wykazuje” i t. p.

Jeśli chodzi o paczkę należy po wyczerpaniu wspomnianych środków zastosować się do przepisów, zawartych w Tymcz. instrukcji pocztowej o paczkach art 40 dz. urzęd. Min. P. i T. nr. 11 z r. 1919 strona 20.

Nie stosujący się do tych wskazówek będą pociągani do surowej odpowiedzialności, ewentualnie dyscyplinarnej w razie rozmyślnego postępowania.

Dyrekcje Pocztowe wydadzą zależnie od warunków miejscowych odpowiednie zarządzenia celem ewidencji, czy dana przesyłka wzgl. telegram przed zwrotem wzgl. zawiadomieniem o niedoręczalności były w opisany sposób traktowane.

(Nr. 3575/Pr. z 12 czerwca 1920 r.).

145.

Do czasu wydania przepisów zasadniczych **Niedoręczalne paczki amerykańskie.** należy z niedoręczalnymi paczkami amerykańskimi postępować w sposób następujący:

1) Jeżeli paczka nie może być doręczona według podanego adresu, lub jeżeli odmówiono jej przyjęcia, należy wysłać zawiadomienie o niedoręczalności paczki do urzędu nadawczego w Ameryce. Jeżeli od nadawcy paczki w ciągu 4 miesięcy urząd nie otrzyma dyspozycji jak ma postąpić, będzie to oznaką zrzeczenia się paczki przez nadawcę.

Nadawca niedoręczalnej amerykańskiej paczki może zadysponować: a) doręczyć paczkę pod nowym adresem wewnątrz kraju, b) na jego dobro sprzedać, c) zwrócić do Ameryki, na koniec, d) może się zrzec paczki. Po otrzymaniu jednej z powyższych dyspozycji, stałe pocztowe urzędy oddawcze i pocztowe urzędy oclewające, mają się do życzeń nadawców zastosować i wykonać je w myśl niniejszych przepisów.

2) Jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo zepsucia się zawartości niedoręczalnej paczki, to z konieczności należy ją zaraz zniszczyć, lub o ile by to było więcej celowe, bez poprzedniego zawiadomienia sprzedać na publicznej licytacji w urzędzie na korzyść tego, który ma prawo do paczki względnie do jej zawartości; o sprzedaży lub zniszczeniu paczki sporządza się protokół zawsze w 3 egzemplarzach i to przy udziale organów skarbowych, o ile paczka była ocłona. W wypadku zniszczenia paczki, jeden egzemplarz protokołu przechowuje się w urzędzie, drugi wysyła do nadawczego urzędu pocztowego w Ameryce, zaś trzeci egzemplarz przedkłada się dotyczącej Dyrekcji pocztowej, celem wyjednania u władz skarbowych zwrotu zapłaconych należności celnych. W wypadku sprzedaży paczki, egzemplarz trzeci protokołu przesyła się do dyrekcyjnego wydziału niedoręczalnych przesyłek pocztowych wraz z kwotą uzyskaną ze sprzedaży po potrąceniu jednak należności celnych, ewentualnie i innych należności pocztowych. Wydział niedoręczalnych przesyłek pocztowych przesłaną kwotę zapisuje w pamiętniku i przechowuje ją do czasu zarządzenia wypłaty jej odbiorcy, ewentualnie nadawcy paczki po zaprowadzeniu obrotu pieniężnego z Ameryką.

3) W wypadkach zrzeczenia się przez nadawcę paczki zarządza się sprzedaż paczki na publicznej licytacji i sporządza protokół w wyżej wskazanej ilości egzemplarzy. Uzyskaną ze sprzedaży kwotę po potrąceniu należności celnych i innych opłat pocztowych nie odsyła się do wydziału niedoręczalnych przesyłek pocztowych, lecz przy dołączeniu 3-go egzemplarza protokołu zachowuje się pozostałą resztę w wykazie stanu kasy na przychód w kolumnie „Różne dochody“ i w ogólnym rachunku miesięcznym do § 6 „Różne dochody“, ponadto donosi się o tem przynależnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

4) O ile niedoręczalna paczka ma być do Ameryki zwrócona, musi być zwolniona w przepisany sposób od należności celnych. W tym celu należy ją skierować do tego urzędu pocztowo-celnego, który pośredniczył przy ocleńiu, a który po uzyskaniu zwrotu cła od siebie przesła ją do polskiego biura ekspedycyjnego w Gdańsku, skąd bez żadnych opłat pocztowych, zapomocą zagranicznej karty paczkowej ma być zwrócona do Ameryki.

5) Niedoręczalne amerykańskie paczki przy liczbowych pocztach polowych należy zwracać do urzędów pocztowych oclewających, które postępują z niemi w sposób wyżej oznaczony, tak, jak gdyby były dla tych

paczek stałymi urządzeniami oddawczymi, w myśl czego obowiązane są wysyłać do Ameryki zawiadomienia o niedoręczalności tych paczek.

(Nr. 17450/1541/IV z dnia 16 czerwca 1920 r.).

146.

**Zużytkowanie czę-
ściowo wyczerpanych
suchych ogniów tele-
graficznych w sta-
cjach telegraficznych.**

Suche ogniwa, mające szerokie zastosowania w telefonach służą swemu celowi, dopóki napięcie ich nie spadnie do 0.8 woltów; zwiększony opór wewnętrzny umożliwia dalsze ich użycie w obwodzie mikrofonu mimo dosyć znacznego zapasu pozostałej energii elektrycznej.

Doświadczenia, przeprowadzone przez Generalną Dyрекcję szwreckich telefonów, wykazały dla jednego z używanych w Szwecji typów, że początkowy opór około 0.2-oma wzrasta prawie do 0.6-oma przy spadku napięcia do 0.8 woltów i że ogniwa, które pracowały przy telefonach przez okres 3 do 4 lat i wykazały wskazany spadek napięcia, nadają się do dalszego wykorzystania na liniach telegraficznych, dopóki napięcie nie spadnie do 0.7-0.6 woltów przy jednoczesnym wzoście oporu do 1.4 oma. Dzięki temu zostaje osiągnięta znaczna oszczędność przez usunięcie w telegrafii ogniów innych rodzajów.

Opierając się na tem doświadczeniu, poleca się urzędowi gromadzić suche ogniwa, nienadające się więcej do celów telefonicznych i wysyłać je następnie wedle wskazówek Dyrekcji do większych stacyj telegraficznych, gdzie pod dozorem Zarządów Technicznych mają być użyte do obsługi linii telegraficznych zamiast obecnie używanych ogniów Meidingera lub Leclanché'a.

Celem zebrania danych, dotyczących okresu używalności suchych ogniów w stacjach telegraficznych, poleca się Zarządowi Technicznemu, by ich organa kontrolne sprawdzały wartość przysyłanych ogniów i prowadziły zapiski, zawierające wszelkie spostrzeżenia, odnoszące się do działania tych ogniów i zużywania się ich w służbie telegraficznej.

Ogniwa, które wykazują przerwę obwodu lub zupełnie zostały wykorzystane po dodatkowej pracy w telegrafii, należy wysyłać bezpośrednio do Państwowych Zakładów Telefonicznych w Warszawie (Praga ul. Grochowska Nr. 30).

(Nr. 15984/847/IX z 16 czerwca 1920 r.).

147.

**Oznaczanie nazw
miejscowości na tere-
nach plebiscytowych.**

Na żądanie Międzysojuszniczej Komisji w Olsztynie, poleca się wszystkim urzędowi ściśle przestrzegać, aby w telegramach adresowanych do miejscowości na terenie plebiscytowym obok nazw tych miejscowości o brzmieniu polskim były podawane nazwy i o brzmieniu niemieckim.

(Nr. 18176/895/VIII z 16 czerwca 1920 r.).

148.

Na zasadzie postanowień art 1. p. d. Statutu organizacyjnego Pocztovej Kasy Oszczędności. Dyrekcja P. K. O. podnosi z dniem 1 lipca b. r. stawkę przekazów czekowych z 20.000 na 50.000 Mk. Nr. 3772/Pr. z 14 czerwca 1920 r.

„Podniesienie stawki przekazów czekowych P. K. O. z 20.000 na 50.000 mk.

(Nr. 20087/826/V z 18 czerwca 1920 r.).

W Y K A Z

urzędów pocztowych poczt ziem wschodnich, do których ruch przekazów pocztowych nie jest dopuszczalny.

(Dyrekcja poczt Wilno).

NAZWA URZĘDU	POWIAT	NAZWA URZĘDU	POWIAT
Baranowicze	Baranowicze	Iwje	Oszmiana
Bereza kartuzka	Prużanka	Janów kobryński	Kobryń
Białowieża	Prużana	Brasław	Brasław
Bieniakonie	Lida	Kamieniec litewski	Brześć lit.
Bohdanów Agen.	Lida	Kleck	Baranowicze
Borówka	Brasław	Kobryń	Kobryń
Brześć litewski	Brześć lit.	Pińsk	Pińsk
Budslaw	Wilejka	Plissa	Dzisna
Byeń	Slonim	Podbrodzie	Wilno
Dereczyn	Slonim	Postawy	Dzisna
Dawid Gródek	Mozyrz	Kobylnik	Święciany
Derewno	Oszmiana	Kojdanów	Mińsk lit.
Doksyce	Beresnów	Komaje Ag.	Święciany
Dolhinów	Wilejka	Kościńiewiczze Ag.	Wilejka
Drohiczyn	Kobryń	Krasne n/Uszą	Wilejka
Dukszty	Brasław	Krajsk	Wilejka
Duniłowicze	Wilejka	Krynki	Grodno
Dziewieniszki	Wilno	Krzywicze	Wilejka
Giedrojcje Ag.	Wilno	Kurzeniec	Wilejka
Głębokie	Dzisna	Lachowicze	Stuck
Gródek wilejski	Wilejka	Landwarów	Troki
Grodno	Grodno	Lebiedziów	Wilejka
Grzywa	Brasław	Lida	Lida
Hancewicze	Baranowicze	Linów	Prużana
Hajnówka Ag.	Prużana	Łachwa Ag.	Pińsk
Hoduciszki Ag.	Święciany	Łohojsk	Borysów
Horodziej	Baranowicze	Łuniniec	Pińsk
Ihumeń	Ihumeń	Łyntupy	Święciauy
Ilja	Wilejka	Marcinkańce Ag.	Grodno
Iwieniec	Mińsk litew.	Miadziol	Wilejka

NAZWA URZĘDU.	POWIAT	NAZWA URZĘDU	POWIAT
Marjengórka	Iłumeń	Traby	Oszmiana
Mejszagola Ag.	Nowogródek	Urzecze	Bobrujsk
Merecz	Troki	Wielka Brzostowica	Grodno
Mińsk litewski	Mińsk lit.	Wilno 1.	Wilno
Mikaszewice	Mozyrz	Wilno 2.	Wilno
Mir	Baranowicze	Wilejka	Wilejka
Mołczadź	Slonim	Wiszniew	Oszmiana
Mołodeczno	Wilejka	Witunicze Ag.	Borysów
Nieśwież	Sluck	Wołkowysk 1.	Grodno
Nowa Wilejka	Wilejka	Wołkowysk 2.	Grodno
Nowogródek	Nowogródek	Woločyn	Oszmiana
Nowojelnia	Slonim	Worniany	Wilno
Nowo-Święciany	Święciany	Woronowo	Lida
Olkieniki	Troki	Wyżna	Sluck
Opsa	Brasław	Wysokie Litewskie	Brześć lit.
Orany	Troki	Żołudek	Lida
Osipowicze	Bobrujsk	Żytkowicze	Mozyrz
Ostryń Ag.	Lida		
Oszmiana	Oszmiana		
Parafjanów	Wilejka		
Zasław miński	Mińsk lit.		
Zdzięcioł	Slonim		
Zelwa	Wołkowysk		
Prużana	Prużana		
Raków	Mińsk lit.		
Raduń Ag.	Lida		
Radoszkowicze	Mińsk lit.		
Rubieżewicze	Mińsk lit.		
Rudziszki	Troki		
Samochwałowicze	Mińsk lit.		
Różana	Slonim		
Siemieżów Ag.	Sluck		
Slonim	Slonim		
Sluck	Sluck		
Snów	Baranowicze		
Stołpce	Mińsk lit.		
Święciany	Święciany		
Swir	Święciany		
Świsłocz	Wołkowysk		
Szczuczyn lidzki	Lida		
Szereszów	Prużana		
Szyrwinty	Wilno		
Troki	Troki		

Dyrekcja Poczty Lublin.

NAZWA URZĘDU	POWIAT
Dąbrowica	Sarny
Dubno	Dubno
Hołoby	Kowel
Kowel	Kowel
Kamień Kaszyński	Kowel
Krzemieniec	Krzemieniec
Klewań	Równe
Luck	Łuck
Kostopol	Równe
Ostróg	Ostróg
Luboml	Włodzimierz woł.
Równe	Równe
Maciejów	Kowel
Rożyszcze	Łuck
Radziwiłłów	Krzemieniec
Włodzimierz wołyński.	Włodzimierz woł.
Zasław	Zasław
Zdobunowo	Ostróg
Maniewicze	Kowel

Wiadomości osobowe.

Mianowani:

Inż. Karol Zuchowicz, referent Min. P. i Tel., starszym referentem z płacą VI kat.

Inż. Kazimierz Sokołowicz: radca ministerjalny, naczelnikiem wydziału z płacą V-a kat.

(nr. 3141 z 16 czerwca 1920 r.).

Zwolnieni:

Dr. Władysław Dalbor, naczelnik Wydziału Min. Poczt i Tel. z powodu zamianowania kierownikiem starostwa w Inowrocławiu.

(nr. 3650/Pr. z 12 czerwca 1920 r.).

Jan Olpiński, pomocnik referenta Min. P. i T. z powodu przyjęcia do służby przy Województwie Warszawskim.

(nr. 3468/Pr. z 5 czerwca 1920 r.).

Jan Hajdycz, urz. IX kat M. P. i T. z powodu przyjęcia do służby w Pocztovej Kasie Oszczędności.

(nr. 3729/Pr. z 17 czerwca 1920 r.).

Konkursy.

Na kierownika urzędu pocztowego II klasy Warszawa 11. nr. 3871.

S k ł a d k i.

Personel I Wydziału Izby Obrachunkowej II na fundusz plebiscytowy kwotę 300 marek.

Dział urzędowy okr Dyrekcji Poczt i tel. we Lwowie.

TREŚĆ: Pouczenie w sprawach najmu i rekwizycji mieszkań. Rachunek znaczków pocztowych. Skróty telegraficzne Policji Państwowej. Upoważnienie niektórych urzędów klasowych do przechowywania oryginałów telegramów. Ostateczny termin zgłoszenia strat i szkód wojennych. Brak stempla na przekazach z b. Królestwa Pol. i Poznańskiego. Zmiana okręgu doręczeń Wiadomości osobowe. Konkursy.

Pouczenie w sprawach najmu mieszkań i rekwizycji lokalności urzędowych.

Chcąc zapobiedz częstym zapytaniom ze strony urzędów pocztowych, podaje się do wiadomości najważniejsze postanowienia obecnie obowiązujących ustaw i rozporządzeń w przedmiocie najmu mieszkań i rekwizycji lokalności urzędowych, z którymi naczelnicy urzędów mają się dokładnie zaznajomić, chcąc odpowiednio w danym razie postąpić.

A. U s t a w a

z dnia 24/7 1917 r. (Dz. U. P. № 307) rozp. wyk. z dnia 20/1 1918 r. (Dz. U. P. № 21) oraz rozporządzenie Tymczasowego Komitetu Rządzącego z dnia 25 12 1918 r. o ochronie lokatorów.

I. Zabrania się nieusprawiedliwionego podwyższenia czynszu najmu.

1. Usprawiedliwione jest podwyższenie czynszu najmu umówionego przed wybuchem wojny tylko w wymienionych poniżej wypadkach:

- a) w razie podniesienia się po wybuchu wojny regularnych rocznych wydatków na utrzymanie i zarząd domu wraz z należnościami wodociągowymi i kanalizacyjnymi, oświetleniowymi i opałowymi;
- b) w razie podwyższenia opłacanych od domu publicznych opłat;
- c) w razie podwyższenia stopy procentowej albo należności ubocznych od długów hipotekowanych na wynajętej nieruchomości, dokonanego po wejściu w życie powyższych postanowień prawnych.

Podwyższenie nie może wynosić dla poszczególnego przedmiotu najmu więcej jak tylko tyle ile nań wypada w stosunku do ogólnej sumy rzeczywistej podwyżki wydatków właściciela.

2. Za wkłady, poczynione na żądanie najemcy, może najmodawca żądać stosownego podwyższenia czynszu najmu, chyba że wkłady te były potrzebne do utrzymania domu w stanie do użytku zdatnym.

3. Powyższe postanowienia mają zastosowanie, jeżeli czynsz najmu za poszczególny przedmiot najmu, licząc rocznie, wraz z należnościami

ubocznymi w chwili wejścia w życie niniejszych rozporządzeń wynosił nie więcej jak: w miejscowościach zaliczonych do II klasy dodatków aktywacyjnych urzędników państwowych 2000 K., III klasy 1,500 K., IV klasy 1,000 K.

4. Jeżeli przedmiot najmu od początku wojny nie był jeszcze wynajęty wolno ustanawiać taki czynsz jaki odpowiada danym stosunkom.

II. Ogranicza się prawo wypowiedziania do następujących wypadków:

- 1) jeżeli najemca zalega z zapłatą czynszu najmu;
- 2) nie godzi się na dopuszczalne podwyższenie czynszu lub podniesienie go do pierwotnej przed wybuchem wojny umówionej wysokości;
- 3) ustawicznie przekracza porządek domowy.

Już w myśl § 1118 U. C. może właściciel zażądać rozwiązania umowy bez wypowiedzenia w wypadku używania przedmiotu najmu z uszczerbkiem tegoż lub w razie zalegania z czynszem;

4) jeżeli najmodawca sam koniecznie potrzebuje przedmiotu najmu; jeżeli zaś najmodawca nabył dom po wejściu w życie niniejszych norm to może on wypowiedzieć najem tylko wtedy, jeśli dla niego z dotrzymania umowy najmu powstaje nie stosunkowo większy uszczerbek, aniżeli dla lokatora z wypowiedzenia tej umowy najmu.

III. Rostrzyganie o dopuszczalności podwyższenia czynszu najmu należy do właściwego urzędu najmu a w braku tegoż do właściwego sądu powiatowego.

B. Ustawa z dnia 27/XI 1919 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (Monitor Polski z dnia 11/XII 1919 r. № 270) i rozporządzenia wykonawcze do tej ustawy z dnia 23 XII 1919 r. (Monitor Polski z dnia 20/I 1920 r. № 15 i z dnia 30/I 1920 r. № 24).

1) W razie ujawniającego się braku mieszkań zarządy gmin miejskich mają obowiązek dostarczyć odpowiedniego mieszkania dla osób, które dla wykonywania obowiązku publicznego w danej gminie mieszkać muszą.

Zarząd gminny jest obowiązany z tych samych powodów dostarczyć odpowiednich pomieszczeń dla urzędów państwowych.

2) Zarządy gmin, które nie posiadają odpowiednich mieszkań własnych, mają prawo zajmować na cele powyższe mieszkania prywatne względnie części tych mieszkań; dla pomieszczenia zaś urzędów państwowych nawet całe budynki zamieszkałe i użytkowane lub nie.

3) O wysokości czynszu najmu dostarczonego w ten sposób mieszkania lub lokalności urzędowych rozstrzyga dobrowolna umowa, a w razie różnicy zdań urząd rozjemczy dla spraw najmu, a tam gdzie go niema — właściwy sąd.

4) Urzędy państwowe, nie posiadające wystarczających pomieszczeń, winny zgłaszać swoje żądania o przydzielenie im potrzebnych pomieszczeń — do zarządu danej gminy miejskiej, urzędy zaś mające siedzibę po wsiach — wprost do właściwego Starostwa.

(Nr. 46058/IV-a, Lwów, 20 maja 1920 r.)

Rachunek znaczków pocztowych.

Wedle doniesienia tutejszego Wydziału obrachunkowego większość urzędów pocztowych nie dołącza do rachunków miesięcznych rachunku

znaczków pocztowych, co by świadczyło, iż urzędy te rachunku znaczków pocztowych zupełnie nie prowadzą. Wskazując na rozporządzenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów z 12 kwietnia 1919 r. (Dz. U. M. P. i T. nr. 6. z 1919 r.) wzywa się urzędy pocztowe pod zagrożeniem dotkliwej grzywny, aby w myśl tego rozporządzenia prowadziły rachunek znaczków pocztowych na druku Nr. 707 i oryginalny rachunek wraz ze spisem pozostałego z końcem miesiąca zapasu znaczków (na druku nr. 705) i innymi dokumentami dołączały do ogólnego rachunku miesięcznego.

(Nr. 51700/VIII. Lwów, 17 maja 1920 r.)

Usterki w zestawieniu wykazów wypłaconych przekazów.

Wedle doniesienia Zawodowej Izby Obrachunkowej II w Warszawie urzędy pocztowe przy zestawieniu wykazów i przekazów wypłaconych nie przenoszą sum jednej dekady na drugą, wykazując dla każdej dekady oddzielną sumę, co naturalnie utrudnia kontrolę i powoduje sporządzenie arkuszy usterkowych.

Wobec tego poleca się urzędowi pocztowemu, aby sumę pierwszej dekady przenosiły i wliczały ją do sumy drugiej dekady i tak samo sumę drugiej, do trzeciej tak, aby sumy poszczególnych dekad odpowiadały sumom odnośnym w miesięcznych zamknięciach wykazów przekazów wypłaconych.

(Nr. 55677/VIII. Lwów, 17 maja 1920 r.)

Skróty telegraficzne Komendy Głównej Policji Państwowej do podwładnych jej organów.

W myśl polecenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 30 kwietnia 1920 r. nr. 13890/593/VIII podaje się do wiadomości, że komenda Główna Policji Państwowej używać będzie przy nadawaniu depesz do Komisarjatów i posterunków Policji Kolejowej następujących skrótów:

- 1) Komisarjat oraz posterunek Policji Kolejowej „Kopol” i nazwa miejscowości.
- 2) Komisarjat stacji Warszawa-Wiedeńska osobowa „Kopol Warszawa-Wied. Osob.”
- 3) Komisarjat stacji Warszawa-Wiedeńska Towarowa „Kopol Warszawa — Wied. Towar.”
- 4) Komisarjat stacji Warszawa-Kowelska „Kopol Warszawa Kowelska”.
- 5) Komisarjat stacji Warszawa-Brzeska „Kopol Warszawa-Brzeska”.
- 6) Komisarjat stacji Warszawa-Petersburska „Kopol Warszawa-Petersburska”.

Poleca się urzędowi powyższe skróty zanotować w zapiskach urzędowych.

(Nr. 54655/Xa. Lwów, 8 maja 1920 r.)

Upoważnienie niektórych urzędów klasowych do przechowywania oryginałów telegramów.

Według dotychczas obowiązujących postanowień § 9 przepisów ruchu w służbie telegraficznej przechowują urzędy pocztowe przedtem tzw. „erarialne“ oryginały telegramów u siebie, urzędy zaś „klasowe“ dołączają je do rachunków miesięcznych.

Obecnie zarządziło Ministerstwo poczt i telegrafów rozporządzeniem z 7 maja br. L. 14226/555/XIII, ażeby aż do ujednostajnienia i ostatecznego uregulowania sprawy cenzury rachunków telegraficznych, upoważnić również **niektóre urzędy klasowe** tuł. okręgu do przechowywania oryginałów telegramów u siebie.

W wykonaniu tego rozporządzenia upoważnia się niniejszem następujące urzędy klasowe do przechowania od dnia 1 lipca br. oryginałów: Bełż, Biecz, Bóbrka, Bolechów, Bołszowce, Borszczów, Borysław, Brzozów, Bursztyn, Busk, Chodorów 1, Chodorów 2, Chyrów, Cieszanów, Delatyn, Dobromil, Frysztak, Gliniany, Grzymałów, Herodenka, Jaworów, Kamionka strumiłowa, Kolbuszowa, Kopyczyńce, Kosów Kuty, Lisko, Lubaczów, Mielec, Monasterzyska, Mościska, Nadwórna, Ottynia, Pilzno, Podhajce, Przemysły, Przeworsk, Radymno, Rohatyn, Ropczyce, Rożniatów, Rudki, Rymanów 1, Sądowa Wisznia, Sędziszów, Schodnica, Skałat, Skole, Sołotwina, Stary Sambor, Szczerzec k. Lwowa, Strzyżów, Tłumacz, Tłuste, Trembowla, Turka nad Stryjem, Uhnów, Ustrzyki dolne, Winniki, Wolanka, Zabłótów, Zborów, Żmigród, Żurawno, Żydaczów.

Oryginały telegramów, należycie według miesięcy uporządkowane, należy przechowywać pod zamknięciem w schowkach niedostępnych dla osób niepowołanych, za co czyni się naczelników urzędów osobiście odpowiedzialnymi.

Czasokres przechowywania oryginałów telegramów wynosi 10 miesięcy, licząc od następnego miesiąca po nadaniu; po upływie tego czasokresu należy je odesłać do przebrakowania (szkartowania) w sposób przepisany.

Na każdorazowe żądanie Zawodowej Izby Obrachunkowej i Ministerstwa Poczt i Telegrafów należy oryginały telegramów za oznaczony w tem żądaniu czasokres przedkładać tej Izbie do rewizji.

Naczelnik każdego urzędu, w którym zajęte są conajmniej dwie siły urzędnicze winien codziennie przeprowadzać wstępną cenzurę rachunkową polegającą na sprawdzeniu czy daty podane w nagłówku telegramu — w szczególności ilość słów — zgadzają się z zapiskami rachunku przyjętych telegramów, oraz czy pobrano takse według obowiązującej taryfy. Wykonanie tej czynności winien naczelnik urzędu w ostatnim dniu miesiąca stwierdzić własnoręcznie czytelnym podpisem, poniżej zakończenia, na ostatnim arkuszu rachunku przyjętych telegramów.

Przy sposobności przypomina się postanowienia §§ 4 i 6 Ordynacji telegraficznej, dotyczące strzeżenia tajemnicy telegraficznej.

W myśl tych postanowień nie wolno nikomu wydać oryginału telegramu ani też udzielać osobom trzecim informacji, co do jego osnowy. Jedynie nadawcy i adresatowi względnie ich wykazanym pełnomocnikom przysługuje prawo przejrzenia oryginału telegramu, żądania co do niego informacji i brania wierzytelnych odpisów.

Dozwolenie przejrzenia oryginału telegramu oraz udzielenie informacji w drodze pocztowej lub telegraficznej za opłatą taryfową przysługuje

urzędem samym we własnym zakresie — natomiast do sporządzenia wiarygodnych odpisów telegramu powołaną jest tylko Dyrekcja poczt i telegrafów, do której w danym wypadku należy kierować odnośne pisemne podania przy dołączeniu odnośnego oryginału telegramu.

Wszelkie pisma osób trzecich — w szczególności władz i urzędów nie będących nadawcami wzgl. adresatami, a obejmujące żądanie wydania oryginału, dozwolenia przejrzenia, wygotowania odpisu, udzielenia informacji w jakimkolwiek kierunku i t. p. należy bez najmniejszej zwłoki przedkładać Dyrekcji poczt i telegrafów do decyzji. Do odnośnego sprawozdania należy dołączyć oryginał kwestjonowanego telegramu, oraz stosownie do okoliczności wyciąg z dziennika aparaturowego, oryginał lub odpis zeszytu doręczeń telegramów, ewentualnie także inne dokumenty potrzebne do załatwienia odnośnej sprawy.

(Nr. 57121/X-a. Lwów, 28 maja 1920 r.)

Ostateczny termin zgłoszenia strat i szkód wojennych.

Stosownie do odezwy Głównej Komisji Szacunkowej dla Małopolski we Lwowie z dnia 28 kwietnia 1920 r. L: 66 oznajmia się, że termin ostateczny do wnoszenia zgłoszeń w Miejskowej Komisji Szacunkowej dla miasta Lwowa strat wojennych, poniesionych na terytorjum miasta Lwowa w czasie wojny światowej i polsko-ukraińskiej wyznaczono na dzień 18 lipca 1920 r. włącznie.

(Nr. 575/Pr. Lwów 14 maja 1920 r.).

Brak stempla okręgowego na przekazach z b. Królestwa Polskiego i z Poznańskiego.

Rozporządzeniem z 9 marca br. L: 25.363 ogłoszonym w Dzienniku urzędowym nr. 5 ex 1920 zwrócono urzędowi pocztowemu uwagę, aby nie kwestjonowały przekazów pocztowych z b. Królestwa Polskiego i z Poznańskiego z powodu braku odcisku stempla okręgowego, gdyż urzędy te nie posiadają narazie tego stempla.

Ponieważ zarządzenie to w znacznej mierze nie odniosło skutku i wiele urzędów pocztowych zwraca nadal do miejsca nadania przekazy niezaopatrzone stemplem okręgowym, przeto ponawia się to zarządzenie stosownie do polecenia Min. P. i T. w Warszawie z dnia 1 maja 1920 r. L: 14752/703/III z tą uwagą, że winni niezastosowania się do tego zarządzenia będą karani grzywnami.

(Nr. 57677/VIII Lwów, 17 maja 1920 r.).

Zmiana okręgu doręczeń.

Z dniem 1 czerwca b. r. włącznie wykreśla się gminę Sadzawki powiatu Skałat z zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Grzy-

małów i przydziela się do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Touste.

(Nr. 58987/5-a, Lwów 19 maja 1920 r.).

Wiadomości osobowe.

Mianowani.

Emilia Makan praktykantka pocztowa w Tryńcy asystentem pocztowym w XI kl. rangi (nr. 111,336/II-b. z 31 grudnia 1919 r.)

Elżbieta Stecówna praktykantka pocztowa we Lwowie 1, asystentem pocztowym w XI kl. rangi z ważnością od 1 stycznia 1920 r. (nr. 48,263/II-b. z 22 kwietnia 1920 r.)

Łucja Paclawska oficjantka pocztowa w Lubaczowie, oficjałem pocztowym w X kl. rangi (nr. 50,611/II-b. z 28 kwietnia 1920 r.)

Helena Czuczkwiczówna aspirantka pocztowa w Lisku, praktykantką pocztową (nr. 38,544/II-b. z 30 kwietnia 1920 r.)

Natan Jaeger oficjał pocztowy w Przemyśle, starszym oficjałem pocztowym II kl. w IX kl. rangi i Dawid Spiegelmann asystent pocztowy w Krośnie oficjałem pocztowym w X kl. rangi (nr. 40,175/II-a. z 7 maja 1920 r.)

Eugenia Salitermann praktykantka pocztowa we Lwowie asystentem pocztowym w XI kl. rangi z ważnością do 1 stycznia 1920 r. (nr. 55,124/II z 7 maja 1920 r.)

Olga Stasiuk ekspedjentka pocztowa w Hlibowie, asystentem pocztowym w XI kl. rangi (nr. 33,904/II-a z 12 maja 1920 r.)

Dawid Gimpel oficjant pocztowy we Lwowie 2, asystentem pocztowym w XI kl. rangi (nr. 53,821/II-a z 13 maja 1920 r.)

Naczelnikami urzędów pocztowych:

Oficjałowie pocztowi: Eward Lazarowicz z Ostrowa w Jeziernej; Zygmunt Gołąb z Piasecznej w Chyrowie; Józef Zintz z Mielnicy w Zażożcach, Michał Malarski z Trembowli w Janowie k. Trembowli, Bronisław Krzyż w Rozdole, następnie asystenci pocztowi:

Mieczysław Witkowski z Wróblika Szlacheckiego w Proszowej, Jan Zięba z Łukowicy w Uściu Biskupiem, Stanisław Wagner z Rohatyna w Uściu Zielonem, Wiktorja Orawetz z Zamarstynowa w Lubieniu Wielkim, Kazimierz Denenfeld ze Lwowa w Leszniowie, Józef Szypowski z Chorostkowa w Ułaszkwcach, Albin Weber z Sołotwiny w Turynce, Władysław Machaj z Przemyśla w Swirzu, i Józef Idziński z Dory w Komarówce (nr. 37,372/II-b. z 14 maja 1920 r.)

Gizela Stefanowicz aspirantka pocztowa w Zaleszczykach praktykantką pocztową (nr. 32,233 II-b. z 17 maja 1920 r.)

Józef Porwisz woźny pocztowy w Stanisławowie 2, podurzędnikiem pocztowym z tytułem ekspedytora w III stopniu płacy z ważnością od 1 kwietnia 1920 r. (nr. 58,622/III-b. z 18 maja 1920 r.)

Przeniesienia:

Franciszek Magiera woźny pocztowy z Tarnopola do Szczakowy na własną prośbę (nr. 90,826/III-b. z 30 marca 1920 r.)

Maciej Lenik woźny pocztowy z Tarnopola do Tarnowa 1 na własną prośbę (nr. 35.081/III-b. z 30 marca 1920 r.)

Jan Sebastjański podurzędnik pocztowy z Czortkowa do Skąty na własną prośbę (nr. 53.846/III-b. z 10 maja 1920 r.)

Henryk Czerwiński asystent pocztowy z okręgu Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie do okręgu Dyrekcji poczt i telegrafów w Krakowie (nr. 53.578/II-b. z 11 maja 1920 r.)

Aleksander Zemanek podurzędnik pocztowy z Buczacza do Przemyśla na własną prośbę (nr. 34.173/III-b. z 12 maja 1920 r.)

Naczelnicy urzędów pocztowych starsi oficjałowie pocztowi:

Edward Korner z Łomny do Rudek, Henryk Turecki z Felsztyna do Podkamienia k. Brodów, Felicja Korabiewska z Biłki Szlacheckiej do Zadvórze, oraz oficjałowie pocztowi:

Adolf Nagawiecki z Woli Zarzyckiej do Czarnej k. Pilzna, Wincenty Cieply z Nawarji do Cieszanowa, Franciszek Jankowski z Narola do Zborowa i asystent pocztowy Jan Wysocki z Cmolasa do Starej Soli (Nr. 37.372/II-b. z 14 maja 1920 r.) Michał Liss oficjał pocztowy z Drohobycza do Krakowa w porozumieniu z Dyrekcją poczt i telegrafów w Krakowie (nr. 59.650/II z 19 maja 1920 r.)

Marcin Trólka woźny pocztowy ze Lwowa 2 do Ekonomatu Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie (nr. 59800/III-b. z 27 maja 1920 r.)

Zezwolono na zamianę miejsca służbowego:

Bolesławowi Pietraszkowi oficjałowi pocztowemu w Krośnie z Stanisławem Zotą praktykantem pocztowym we Lwowie (nr. 53.350/II-a z 7 maja 1920 r.).

K o n k u r s *).

Na posadę agentów pocztowych III-go stopnia w:

1. Liliatynie (urząd pocztowy zbiorczy Potutory). 2. Krempnie (u. p. z. Zmigród). 3. Suszczynie (u. p. z. Proszowa). 4. Koniuchach (u. p. z. Pomorzany). 5. Oleszowie (u. p. z. Tłumacz). 6. Przystani (u. p. z. Mosty wielkie). 7. Macoszynie (u. p. z. Żółkiew). 8. Łętowni (u. p. z. Wola zarczycka). 9. Sieklówce dolnej (u. p. z. Jasło). 10. Rosochowaćcu (u. p. z. Denysów). 11. Wzdówie (u. p. z. Jaćmierz). 12. Chmielniku (u. p. z. Tyczyn). 13. Baszni dolnej (u. p. z. Lubaczów). 14. Łuczycach (u. p. z. Tartaków). 15. Koszlakach (u. p. z. Nowe sioło k/P.)

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

(Nr. 49155-V-a Lwów 12/5 1920 r.)

*) Warunki konkursu ogłoszone w dzienniku urzędowym Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie Nr. 6 z r. 1920.